

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Nødvendigheden af at forhøje bevillingen for næste år med 90 mill. kr., som hr. Hans Toft nævner, mener jeg er et postulat, der må stå for hr. Hans Tofts egen regning. Hvor har hr. Hans Toft den viden fra? Det vil vi søge opklaret under udvalgsarbejdet, men jeg mener absolut, det er en påstand.

Jeg vil sige til hr. Flygaard, at når jeg siger, at jeg finder det rimeligt, at man udbetaler denne støtte, så siger jeg ikke dermed, at man automatisk har pligt til, hvis der bliver midler tilovers på en konto, at udbetale dem. Jeg siger bare, at vi har vedtaget en rammebevilling til støtte for de uddannelsessøgende. Den har man ikke udnyttet, fordi man har lavet en forsigtig administration. Samtidig med at man har lavet en forsigtig administration af midlerne, kan man se, at de unge mennesker er kommet i en klemme på grund af de voldsomme prisstigninger, og at de ikke har fået den dyrtidsregulering, som andre borgere i samfundet har fået i den samme periode. På den baggrund finder vi det er rimeligt at hjælpe de unge, som er kommet i klemme. Det er altså ikke en automatisk pligt, men jeg understreger, at det er en ekstraordinær situation.

Alfred Hansen (DR):

Jeg tilslutter mig mit partis ordførers udtalelse om, at vi anbefaler en hurtig udvalgsbehandling.

Det, der kalder mig op, er ministerens udtalelse om, at man skal revidere uddannelsesstøtten, at man skal ændre de nuværende kriterier for uddannelsesstøtte. Det er sådan nu, at man skal skæve til forældrenes indtægt, før man bevilger de ansøgende beløb som stipendier, og jeg synes, at hele denne debat og den tilsyneladende kaotiske situation omkring de meget omtalte millioner netop bekræfter min tanke om, at det kriterium, man hidtil har anvendt for studiestøtte, er forkert.

Jeg stiller mig tvivlende over for, at den trækprocent og den skattepligtige indtægt, som til enhver tid står på en selvangivelse, er et reelt udtryk for forældrenes muligheder for at hjælpe deres børn til en uddannelse. Jeg tror derfor, at vi fremover udelukkende må basere vores studiestøtte på lån

fremfor som nu på stipendier, og jeg vil her understrege nødvendigheden af, at man ikke forringer de ikke-bogligt uddannedes muligheder til fordel for de bogligt uddannedes.

Jeg betragter ønsket om at få en teoretisk uddannelse på samme måde som ønsket om at købe en gård, en forretning eller en fabrik. Den giver dem en indtjeningsmulighed fremover, og denne indtjeningsmulighed er naturligvis så forhåbentlig penge værd. Den må man selv betale. Vi skal blot have et uddannelsessystem og lånemuligheder, så ingen afskæres fra at få de penge, som de skal bruge til den ønskede uddannelse. De skal blot vide, at hver gang man har lånt en krone, skal man også betale en krone tilbage.

Jeg vil slutte med at stille det spørgsmål til ministeren, idet jeg også henviser til partifællen hr. Peter Holsts udtalelse om planerne for ændret uddannelsesstøtte: vil venstre her i sin regeringsperiode prøve at leve op til mange års proklamationer om, at man fremover vil basere uddannelsesstøtten på lån og ikke på stipendier?

(Kort bemærkning).

Hans Toft (KF):

Må jeg først sige til fru Helle Degn vedrørende de 90 mill. kr., at jeg har den opfattelse, at hvis de 90 mill. kr. bevilges nu og lægges oven på uddannelsesstøtten, så skal beløbet fortsat på de kommende års budgetter. Nu ryster fru Helle Degn på hovedet igen. Jeg vil bede undervisningsministeren om at bekræfte, at det forholder sig sådan, at hvis man giver de 90 mill. kr. nu, skal de danne baggrund også for den videre støtteudbetaling på de kommende års finanslove.

Må jeg dernæst sige til fru Ritt Bjerregaard: det er ikke mig, der begynder at blande den langsigtede løsning ind i denne debat. Jeg sagde ganske kort, hvad vores stilling var til de 90 mill. kr. og kommunisternes forslag. Men dernæst fulgte i fru Helle Degns ordførertale bemærkningen om den 1. februar som skæringsdag — det er vist for øvrigt nok den 1. marts, efter hvad ministeren oplyste i folketingets undervisningsudvalg. Men det er en anden ting. Der er en skæringsdag. Dernæst begynder fru Helle Degn at revse ministeren for ikke at have foretaget sig noget tidligere, og da må